

Sygn. akt II CZ 46/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi M. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Rejonowego w S.

z dnia 10 marca 2011r., wydanego

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko M. K.

o alimenty,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lipca 2013r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego

z dnia 11 marca 2013 r.,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich postanowieniem z dnia 11 marca 2013 r. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia tego Sądu z dnia 10 marca 2011 r. wniesioną osobiście przez pozwaną M. K., jako niedopuszczalną.

W zażaleniu wniesionym osobiście na powyższe postanowienie pozwana wniosła o jego uchylenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przymus adwokacko-radcowski przewidziany w art. 87¹ § 1 k.p.c. dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu oraz toczącego się w jego ramach postępowania zażaleniowego. W konsekwencji dotyczy on również postępowania objętego rozpoznawanym zażaleniem.

Skutki niezachowania przymusu adwokacko-radcowskiego, o którym mowa w art. 87¹ § 1 k.p.c., reguluje ogólnie art. 130 § 5 k.p.c., a w odniesieniu do środków zaskarżenia objętych przymusem, w tym zażalenia do Sądu Najwyższego, obowiązują unormowania szczególne, przewidujące odrzucenie zażalenia wniesionego osobiście przez stronę, jako niedopuszczalnego (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹, art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Sporządzenie zażalenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym (zob. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1997 r., I CZ 23/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 77) i powoduje konieczność odrzucenia takiego zażalenia wprost, jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2006 r. III CZ 5/06, niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹, art. 370 i art. art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił zażalenie.

jw

